

Diplomová práce studenta **Bc. Radka Vágnera** s názvem „*Tzv. Pamětní kniha města Ivančic z let 1631–1636*“ si klade za cíl diplomaticky analyzovat a edičně zpřístupnit jeden z nejvýznamnějších pramenů, který se dochoval z období třicetileté války v ivančickém městském archivu. Práce čítá i s přílohami úctyhodných 251 stran. Struktura práce je promyšlená, jazyková úroveň textu je velmi dobrá. Citační norma je používána náležitě.

Po úvodu, v němž autor srozumitelně uvedl cíl a koncepci své diplomové práce a představil literaturu k tématu i pramennou základnu, následuje kapitola zaměřená na dějiny poddanského města Ivančic se zvláštním zřetelem ke sledovanému období, aby bylo účelně představeno prostředí, v jehož rámci byl výzkum realizován. Je chvályhodné, že student pro období třicetileté války využil prameny, s nimiž pracoval, zvláště pak tzv. Pamětní knihu, a do textu využívajícího dosavadní literaturu k dějinám města zařadil účelné pramenné sondy, které čtivým způsobem přibližují historický vývoj dané lokality.

Druhá kapitola, velmi dobře koncipovaná a rozčleněná do dílčích podkapitol, je věnována diplomaticko-paleografické analýze zkoumaného pramene. Autor prokázal překročení formálního diplomaticko-paleografického rozboru a svým výzkumem přinesl nová zásadní zjištění, která přispívají k poznání ivančické kancelářské praxe. Je v tomto smyslu chvályhodné, že neanalyzoval knihu izolovaně, ale seznámil se i s dalšími dochovanými prameny knihové povahy sledovaného archivního fondu a představil jejich typologii a základní diplomatickou charakteristiku. Ovládnutí diplomatické metody též zúročil v samotném definování zkoumaného pramene, který porovnal s již zkoumanými obdobnými prameny dochovanými v kouřimské a čelákovické kanceláři. Autor konstatuje, že se v případě Ivančic jedná o pramen smíšené povahy, který vykazuje výrazné rysy radního manuálu. Svými pamětními zápisy má též znaky narativního historiografického pramene. Z těchto důvodů byl pramen při pořádání ivančického archivního fondu ne zcela přesně označen jako pamětní kniha.

Třetí, velmi rozsáhlou kapitolu (s. 56–219) představuje edice pramene, provedená v případě českých textů formou transkripce, v případě německých textů transliterace. Je možno konstatovat, že časově velmi náročný přepis splňuje kritéria kladená na moderní kritickou edici raně novověkých textů, a proto je její součástí vedle poznámkového aparátu i jmenný a místní rejstřík, který umožňuje další využití předkládané práce.

V závěru autor účelně shrnul své poznatky a nastínil možnosti dalšího výzkumu. K práci je připojen soupis pramenů, literatury a internetových zdrojů a vedle již vzpomínaných

rejstříků též užitečně glosář. Zatímco seznam použitých zkratk práci uvozuje, vhodně volená obrazová příloha ji uzavírá. Pochválit je možno i v rámci textu používané ukázky z pramene, které velmi vhodně doplňují autorovu paleografickou analýzu.

Předkládanou diplomovou práci, která splnila cíle, jež si kladla, doporučuji k obhajobě.

doc. PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.